

COMPAREIXENÇA CERCLE DE SALUT AL PARLAMENT DE CATALUNYA EN RELACIÓ AMB LA PROPOSICIÓ DE LLEI DEL TERCER SECTOR SOCIAL.

L'associació **CERCLE DE SALUT** és una iniciativa promoguda l'any 2017 per un ampli col·lectiu de persones de diferents professions que desenvolupen la seva activitat en l'àmbit de la salut, interessades per a la millora dels sistemes sanitari i de serveis socials del nostre país i per donar una resposta adequada als reptes que planteja la societat catalana actual i a les demandes socials. També en formen part entitats col·laboradores entre les que hi ha que pertanyen al tercer sector com la Fundació Puigvert o l'Orde de Sant Joan de Déu.

Darrerament un dels temes que ha focalitzat l'interès del Cercle ha estat l'Atenció Integrada social i sanitària que busca coordinar i millorar la prestació de serveis d'atenció sanitària i social per garantir una atenció integral i de qualitat als ciutadans des d'un enfocament d'atenció centrada en la persona. En conseqüència es objecte del nostre interès i posicionament tot allò que reguli la provisió de serveis socials i sanitaris (v.gr.: l'acció concertada) i també a les entitats prestadores d'aquests serveis como pot ser la Llei del Tercer Sector Social objecte d'aquesta compareixença.

La nostra associació és una ferma **defensora del model de col·laboració publicoprivada** per a la prestació de serveis públics, siguin de salut o de serveis socials, i en aquest darrer àmbit les entitats que formen part del Tercer Sector Social han jugat històricament un paper de primer ordre com a proveïdores de serveis.

No s'entendria el desenvolupament que han tingut les prestacions socials en el nostre país sense les iniciatives que han sorgit de la societat civil i han configurat en la seva major part entitats que, sense afany de lucre i amb un esperit solidari, han configurat l'anomenat Tercer Sector Social. **Ja era hora doncs que es produís el reconeixement normatiu amb rang legal del Tercer Sector Social** que aplega a totes aquestes entitats, la qual cosa aplaudim des del Cercle de Salut.

Entrant ja en l'articulat de la proposició de llei considerem que caldria **esmentar explícitament a les organitzacions de voluntariat i a les oenagés (ONG) en el llistat d'entitats que conformen el Tercer Sector Social** i valorar si d'altres entitats que formen part de l'economia social i solidària hi tindrien cabuda com són les confraries de pescadors, societats agràries de transformació, les societats laborals, les cooperatives i les mutualitats de previsió social, entre d'altres.

No estem d'acord en excloure a entitats que, reunint les característiques pròpies per ser considerades part del Tercer Sector, hagin estat constituïdes per empreses mercantils o financeres. Sí podríem estar d'acord que aquestes empreses mercantils, un cop constituïda l'entitat no poguessin participar en els seus òrgans de govern preservant d'aquesta manera la seva independència.

Seria convenient **fer coincidir la relació dels col·lectius** quina atenció és pròpia del Tercer Sector (article 3 últim paràgraf) **amb la de les activitats pròpies** del Tercer Sector (article 6).

En relació a la menció de l'acció concertada que inclou la proposició de llei (article 7) considerem que no és matèria de regulació en aquesta norma, ja existeix un Avantprojecte de llei dels instruments de provisió de serveis del Sistema Públic de Serveis Socials que és on

pertoca regular-la. En conseqüència, no considerariem oportú desenvolupar l'esmentat article 7 més enllà del seu actual redactat genèric.

No entenem l'abast de l'apartat 2 de l'article 8. Que vol dir que les organitzacions del Tercer Sector Social i les Administracions públiques participaran en un "*marc d'igualtat i equitat*"? La relació entre l'administració i les entitats sempre serà asimètrica.

Considerem que **el món local a través de les seves associacions municipalistes hauria d'estar representat a la Mesa de Diàleg del Tercer Sector**. Bona part de la contractació pública i de l'acció concertada social depèn de les entitats locals (diputacions, consells comarcals i ajuntaments) i no s'entén que hagin quedat excloses de la Mesa perquè tenen molt a dir en totes i cada una de les funcions que la proposició de llei encomana a aquest òrgan de participació.

Per anar acabant aquesta intervenció, considerem molt lloable la voluntat expressada a l'article 19 d'assoliment de *l'equiparació progressiva de les condicions laborals i salarials* (del personal de les entitats del TSS) *respecte la funció pública* " (possiblement seria més adequat fer referència als empleats públics que presten serveis en aquest àmbit). Perquè aquest *desideratum* no quedi en paper mullat i es frustrin les expectatives que, sens dubte, generarà, caldrà que les successives lleis de pressupostos de la Generalitat incrementin de forma molt important el pressupost de despeses destinat al departament competent en matèria de serveis socials, doncs com bé saben la distància que s'ha de recórrer per assolir l'equiparació és sideral. Altrament serà només un brindis al sol.

En el sector salut s'ha passat per aquesta "experiència equiparadora". La Disposició transitòria Cinquena. punt 3 de Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya va establir, l'any 1990, un termini de tres anys perquè el govern de la Generalitat garantís l'equiparació progressiva de condicions laborals del personal dels centres de la XHUP amb la del personal del Servei Català de la Salut. Fins l'any 2008, en el marc del VIIè conveni col·lectiu de la XHUP i dels centres d'atenció primària concertats, no es va aconseguir una quasi equiparació només retributiva i ara el 2023 s'ha constituït una Taula (entre el Departament de Salut, l'ICS, els sindicats i les organitzacions empresarials), per a l'harmonització de les condicions laborals, amb la incògnita de si haurà suficients recursos econòmics per implementar-la un cop acordada.

Finalment, una qüestió de tècnica legislativa que sempre suscita inseguretats jurídiques: la indeterminació de l'abast de la disposició derogatòria: "*...resten derogades totes les disposicions de igual o inferior rang en tot allò que contradiguin o s'hi oposin al que disposa la present llei*". S'hauria de fer un encàrrec explícit al govern de la Generalitat perquè publiqui la relació de les disposicions que queden derogades transcorregut el termini de 6 mesos.

Agraïxo, en nom del Cercle de Salut, haver tingut l'oportunitat d'aquesta compareixença i espero que les nostres observacions i comentaris serveixin per millorar el contingut del text legal i quedo a la seva disposició.

Barcelona, 21 de novembre de 2023.